

JUNTES SOM MÉS!

Avui, 8 de març, les dones de tot el món estem convocades a la VAGA FEMINISTA per a mostrar que si les dones ens aturem molts espais de la vida quotidiana també s'aturen.

Cada 8 de març celebrem l'aliança entre dones per a defensar els nostres drets conquistats. Ens precedeix una llarga genealogia de dones activistes que des de diversos àmbits, i també des del món de l'educació han treballat per la transformació social. La sororitat és la nostra arma; és l'acció multitudinària la que ens permet seguir avançant. La data del 8 de març és nostra, és internacional i és reivindicativa.

Les nostres identitats són múltiples, som diverses. Vivim als pobles i a les ciutats, treballem en l'àmbit laboral i en el de les cures. Som paies, gitanes, dones amb diversitat funcional o migrades. Les nostres edats són totes. Som les que no hi són: som les assassinades, som les que es van quedar al mar, som les que es van quedar a les fronteres.

Som TOTES. Juntes avui parem el món i cridem:

PROU! Davant de totes les violències masclistes que ens travessen.

PROU! D'agressions, humiliacions, marginacions o exclusions. Exigim que el Pacte d'Estat contra les violències masclistes -d'altra banda insuficient- es doti de recursos i mitjans per al desenvolupament de polítiques públiques reals i efectives que ajudin a aconseguir una societat lliure de violències contra les dones i les nenes.

PROU! De violències masclistes, quotidianes i invisibilitzades que vivim les dones sigui quina sigui la nostra edat i condició. VOLEM poder moure'ns en llibertat per tots els espais i a tota hora. VOLEM gaudir del nostre dret a viure una vida lliure de violències masclistes

PROU! D'opressió per les nostres orientacions i identitats sexuals! Denunciem la LGTBfòbia social, institucional i laboral que patim moltes de nosaltres, com una altra forma de violència masclista. Som dones i som diverses.

Som les que reproduïm la vida. El treball domèstic i de cures que fem les dones és imprescindible per al sosteniment de la vida. Avui, amb la vaga de cures en la família i la societat, donem visibilitat a una feina que ningú vol reconèixer, ja sigui a la casa, mal pagada o com a economia submergida. Reivindiquem que el treball de cures sigui reconegut com un bé social de primer ordre i exigim la redistribució d'aquest tipus de tasques.

Per aconseguir una vida lliure de violències cal actuar en tots els àmbits de la nostra vida i defensar l'educació per la igualtat.

No acceptem estar sotmeses a pitjors condicions laborals, ni cobrar menys que els homes per la mateixa feina. Ens manifestem contra els sostres de vidre i la precarietat laboral, perquè moltes de les feines a les que aconseguim accedir estan marcades per la temporalitat, la incertesa, els baixos salaris i les jornades parcials no desitjades. Nosaltres engrossim les llistes

de l'atur. En l'empresa privada, la pública, les institucions i la política s'haurien de denunciar i revertir les situacions de la desigualtat laboral de les dones. Calen polítiques i actuacions que promoguin la igualtat.

PROU! de discriminació salarial pel fet de ser dones, de menyspreu i d'assetjament sexual en l'àmbit laboral.

Denunciem que ser dona sigui la principal causa de pobresa. La precarietat s'agreuja per a moltes de nosaltres pel fet de tenir més edat i ser migrada, per tenir diversitat funcional o una imatge allunyada de la normativitat. Reivindiquem que la nostra situació laboral ens permeti desenvolupar un projecte vital amb dignitat i autonomia i que l'ocupació s'adapti a les necessitats de la vida: l'embaràs o les cures no poden ser objecte ni d'acomiadament ni de marginació laboral, ni han de minvar les nostres expectatives personals ni professionals.

Exigim ser protagonistes de les nostres vides, de la nostra salut i dels nostres cossos, sense cap tipus de pressió estètica. Els nostres cossos no són mercaderia ni objecte i, per això, també fem vaga de consum. Ja n'hi ha prou de ser utilitzades com a reclam!

Exigim també la despatologització de les nostres vides, les nostres emocions, les nostres circumstàncies: prou de considerar els nostres processos de vida com a malalties!

Les estudiants, les mestres, la comunitat educativa i tot el moviment feminista exigim el nostre dret a una educació pública, laica i feminista.

Reivindiquem també el nostre dret a una formació afectivo-sexual que ens ensenyi en la diversitat, sense pors, sense complexos, sense reduir-nos a mers objectes i que no permeti ni una sola agressió masclista ni LGTBfòbica a les aules.

Exigim un avanç en la coeducació en tots els àmbits i espais de formació i una educació que no relegui la nostra història als marges dels llibres de text; i en la que la perspectiva de gènere sigui transversal a totes les disciplines. L'aportació de les dones a la ciència, la filosofia, les arts i les humanitats ha estat ocultada.

ENS VOLEM LLIURES, ENS VOLEM VIVES. VISCA LA LLUITA FEMINISTA!

Avui, la lluita feminista no s'acaba:

SEGUIREM FINS ACONSEGUIR EL MÓN QUE VOLEM